

крѣмло на козы-тъ—да даватъ повече млѣко. *Ч. 38.* Крѣмло-то, що го има у земѣ-тъ за хранѣ на растенія-та, е повече-то цврѣсто. *Л. Д. 1872 р. 241.* Въ село дошле пусти верѣмне, Та си питатъ, питатъ и распитватъ: „Дѣка сѣди чорбаджи Иванчо, Дѣто дава крѣмло беглишко?“ *З. 326.* 2) кормило, руль (*синон.* дюменъ): Нека си пусти по сине море на ладѣ безъ крѣмло (дюменъ) и да иде да трѣси въ възвълнувано море пристанище. *Л. Д. 1870 р. 125.* Казашки канци съ двѣ кормила. *Тб. 73.*

Крѣмнина *с. ж. см.* крѣвнина: Море, що е товѣ отъ тебе? Ката годна крѣмнина! Село быше сто кашти, Тына го чини петъ кашти. *В. 80*

Крѣмъзъ *Бог. см.* крѣмъзъ.

Крѣмѣ *ил. дл.* кормлю (*обыкн.* о кормленіи скота). (*ср.* подѣамъ, хранѣ).

Крѣпа *с. ж. 1)* кусокъ ткани въ предметѣ (платокъ, носовой платокъ, полотенице, салфетка, перевязка): И джирахи-ти съсъ него, кърпи-ти да му мѣнуватъ, кърпи-ти мехлемени-ти. *Ч. 267.* Малко момче в енджикъ брънка. Та извади до двѣ кърпи И затули до двѣ рани. *Д. 33, 23—25.* Отъ старны-тъ на главы-тъ имъ възъ крыпы-тѣ, набождатъ по нѣколко пребодки. *Ч. 37.* Съ друга си рака държи бяла кърпа съ която често бърши сълзите. *Зк. 3.* Арменецъ разставилъ скѣпи кърпи (дорогіе платки). *Тб. 20.* Ти носиш калнак самурен, Аз носѣ кърпа отренка. *Д. 47, 25—26.* Цвете-го му проговори: „Момя-те ме лошо носатъ, День везденъ носатъ на глава, На страя-та, потъ кърпата. *М. 387.* 2) заплата, латка. *Ц. (см. крѣпка) (см. это).* **Крѣпа за истриване (за триене)** полотенице: Не е лесно нѣщо да дари човѣкъ толкова снахи и толкова сватове съ ризи, съ рѣкаве и съ кърпи за триене. *З. 98. ум.* **Крѣпица** *с. ж., Крѣпиче, с. с.* Сисѣкъ (въ кърпичѣ обвѣто млѣко). *Л. Д. 1869 р. 93.* Жены-ты на мѣсто да си забраждатъ съ по една или двѣ кърпи или да турятъ калнаци, доста е да ся забраждатъ съ една тѣпичка и рѣдка кърпича. *Л. Д. 1873 р. 75.* Та сѣ роди жртиче, си го зави въ кърпиче. *М. 665.* **Крѣпче** *с. с. 1)* *ум. отъ крѣпа вообще.* 2) *специал.* носовой платокъ. (*ср.* крѣпка): Сите дарба ми 'и дарувала, кому кърпиче, на кому ялаче. *М. 173.*

Крѣпачъ *с. м.* починщикъ обуви: Писательтъ никакъ не трѣба да тури себѣ си по-доле отъ кърпачѣтъ. *З. 93.* Шевачи, кърпачи, бакали, кърчмари и пр. *Л. Д. 1871 р. 214.* Овца менѣ ягне, я ягне волку; волкъ менѣ кожа, я кожа кърпачу; Кърпачъ менѣ чевли, я чевли бабѣ. *М. 668.*

Крѣпѣжъ *пр.* починка (латанье, штопанье): Крѣпѣжъ кѣща дръжѣ. *Кн. 71.*